

K O P G E K

Sam en het concert aan de vijver

EEN PERSOONLIJK VOORLEESVERHAAL

Voorbeeldeditie met Sam

Bij de vijver hangt een blaadje aan een tak. Er staat: 'Vanavond concert!' Sam leest het hardop. Meteen klinkt er een kikkerstem: 'Als het lukt.'

Kikker Koen zit sip op een waterlelie. De wind heeft vannacht het podium omgeblazen. Overal liggen takken. De stoelen zijn in het riet beland.

‘We beginnen gewoon opnieuw,’ zegt Sam. Koen kijkt naar de rommel. ‘Dat is veel werk voor twee.’ Achter hen ritselt een struik.

Daar verschijnt Bever. ‘Voor drie,’ zegt hij. Met zijn brede staart wijst hij naar een omgevallen stam. ‘Die kunnen we gebruiken als podium.’

Bever rolt en duwt. Sam helpt vanaf de kant. Samen krijgen ze de stam op een vlak stuk grond. Hij wiebelt nog maar een heel klein beetje.

Eekhoorn komt aanrennen met takjes onder haar arm. 'Ik kan naar de hoogste tak,' zegt ze. 'Daar hang ik de slinger vast.'

Haas wil ook helpen. Hij rent zo snel dat zijn oren achter hem aan wapperen. In een ommezien heeft hij alle stoeltjes uit het riet gehaald.

‘Kijk eens wat ik kan!’ Roept Haas. Hij rent nog een rondje. Een blaadje dwarrelt op het hoofd van Slak, die net is aangekomen.

‘En wat ga jij doen?’ Vraagt Haas. Slak kijkt naar het grote podium en de hoge slinger. ‘Dat weet ik nog niet,’ zegt Slak zacht.

Sam tilt het blaadje van Slaks hoofd. ‘Je kunt eerst bij mij blijven.’ Samen kijken ze hoe Bever een platte steen onder de wiebelende stam schuift.

Eend probeert de weg naar het concert. Plons door het water, waggel over de kant. ‘De waterweg is vrij!’ Roept ze. ‘Ik haal de gasten van de overkant.’

Merel vliegt boven de vijver. Haar lied klinkt tussen de bomen door. ‘Vanavond concert! Iedereen welkom!’ Zelfs de mol steekt zijn neus even boven de grond.

Dan oefenen de muzikanten. Koen kwaakt. Merel fluit. Specht tikt op een droge tak. Sam klapt mee. Het klinkt al bijna als een echt concert.

‘Bijna,’ zegt Koen. ‘We missen nog iets.’ Achter het podium kijkt Muis naar een klein trommeltje. Haar pootjes blijven stil op haar knieën liggen.

‘Muis zou de maat aangeven,’ fluistert Koen. ‘Maar er komen zoveel dieren kijken.’ Muis duikt een beetje verder achter de stam.

Haas roept: ‘Kom op, gewoon doen!’ Muis schrikt van zijn luide stem. Haar oren zakken omlaag. Sam legt een vinger voor de mond. Ssst.

Slak schuift langzaam naar Muis toe. Hij zegt niets. Hij blijft alleen maar zitten. Na een tijdje haalt Muis het trommeltje toch dichterbij.

‘Mijn buik doet boem-boem,’ fluistert ze. Slak knikt. ‘Dan weet je buik de maat al.’ Muis moet heel even lachen.

Muis tikt één keer. Tok. Slak beweegt zijn voelsprietten. Nog een tik. Tok. Sam luistert op een afstandje. Haas gaat er stil naast zitten.

‘Mag ik hier spelen?’ Vraagt Muis. ‘Achter het podium?’ Koen knikt. ‘Als jij je hier prettig voelt, zetten we hier een stoeltje.’

De zon zakt. De eerste gasten komen aan. Eend begeleidt een rij eendjes. Mol krijgt een plekje vooraan. Daar kan hij alles goed horen.

Bij de ingang vertelt Sam waar iedereen kan zitten. Haas brengt snel een extra stoel. Deze keer loopt hij zachtjes langs Muis.

Koen springt op het podium. ‘Welkom!’ Kwaakt hij. Merel begint te zingen. Maar plotseling trekt een windvlaag aan de slinger. Flap, flap, FLAP!

Een uiteinde raakt los en hangt voor Merels snavel. Haar lied stopt midden in een noot. Het publiek kijkt omhoog. Wat nu?

Eekhoorn is al onderweg. Ze klimt naar de tak en maakt het lint opnieuw vast. Bever houdt de stam stil. Eend vangt een gevallen strik op.

Het is weer rustig. Maar iedereen is de maat kwijt. Dan klinkt achter het podium: tok, tok, tok. Muis is blijven trommelen.

Merel vindt haar lied terug. Koen kwaakt precies op tijd. Specht tikt erbij. Sam ziet Slak naast Muis zitten, met deinende voelsprietten.

Het lied gaat over plonzen, vliegen en slapen onder bladeren. De eendjes wiegen. Mol tikt met één pootje. Haas probeert heel stil mee te huppen.

Bij de laatste noot komt Muis een stukje tevoorschijn. Alleen haar neus en haar trommel. Dat is vandaag precies genoeg.

Iedereen klapt. Haas gaat naast Slak zitten. 'Jij kon iets wat ik niet kon,' zegt hij. 'Zo rustig wachten.' Slak glimlacht. 'Jij hebt mooie stoelen gebracht.'

Sam kijkt rond. Geen van de dieren had dit concert alleen kunnen maken. Nu dobbert het laatste lied nog zachtjes over het water.

Op weg naar huis hoort Sam een klein geluid achter zich. Tok, tok, tok. Muis oefent een nieuw lied. Slak heeft alle tijd om te luisteren.

K O P G E K

Jij in je eigen verhaal

Een leesproef met 32 binnenpagina's en een voor- en achterkant.

Sam en de andere personen zijn voorbeelden. Namen en gezichten worden in de persoonlijke editie aangepast.

De beelden komen uit de illustratieoverzichten. Voor drukwerk zijn afzonderlijke illustraties op hogere resolutie en een productiecontrole nodig.